

(II) 3745, v. 1.

स्वल्पदृग् adj. sehr kurzichtig (in übertragener Bed.) RĪĀA-TAR. 1, 271.

स्वल्पपत्रक m. eine best. Pflanze, = गौरशाक RATNAM. im ÇKDR.

स्वल्पफला f. Amora Rohituka (रोहितक) RĪĀA. im ÇKDR. eine Art Hapushā (könnte aber auch adj. sein) RĪĀA. 4, 115.

स्वल्पशरीर adj. einen kleinen Körper —, eine Zwerggestalt habend HALĀJ. 2, 456.

स्वल्पशिलाय् (von स्वल्प + शिला), °पते zu einem kleinen Felsen werden: मेरुः °पते Spr. (II) 6014.

स्वल्पीभू (स्वल्प + 1. भू) gering werden, einschmelzen: °भूते मुचरितफले MEGH. 31.

स्वल्पेच्छ (स्वल्प + इच्छा) adj. anspruchlos; davon nom. abstr. °ता f. KARAKA 1, 29.

स्ववग्रह (6. स + व्रव्) adj. leicht zurückzuhalten, — im Zaum zu halten, — zu lenken KĀM. NĪRIS. 4, 15 (nach der Lesart des Comm.). 28.

स्वैवत् (von स्व) adj. P. 5, 2, 115, VĀRTI. 2, Schol. vermögend, wohlhabend: यो वा श्रद्धयोः स्वं वेद स्ववानिव भवति TS. 3, 1, 2, 3. ein anderes स्ववान् s. u. स्ववस् — Vgl. स्वमत्.

स्ववर्गीय (von स्व + वर्ग) adj. zu der eigenen (Consonanten-) Gruppe gehörig VS. PĀR. 4, 113.

स्ववश adj. (f. श्र) frei über sich verfügend, selbstständig, frei MBH. 1, 5986. 2, 2411. 13, 40. 14, 41. R. 5, 68, 37. 90, 26. VIKR. 37. AK. 2, 6, 1, 18. SARVADARĀNAS. 30, 22. — Vgl. स्वावश्य.

स्ववशता (von स्ववश) f. Selbstständigkeit, Freiheit Spr. (II) 6587.

स्ववशिनी f. ein best. Metrum RV. PĀR. 17, 4. Ind. St. 8, 107.

स्ववश्य adj. ihm selbst (d. i. dem Subject des Satzes) folgsam: शार्-रोरु रथं स्ववश्यैर्वाग्निभिर्युक्तम् R. 6, 19, 18.

स्वैवस् (6. सु + व्रवस्) adj. nom. स्ववान् (vgl. स्वतवस्; daher स्वज्वान् Padap.) P. 7, 1, 83. स्ववाँ auch vor य VS. PĀR. 3, 135. स्ववद्भिस् P. 7, 4, 48, VĀRTI. 2 nebst SIDDH. K. zu d. St. guten Schutz habend, — gewährend, hilfreich: इन्द्रः मुत्रामा स्ववाँ श्रवैभिः RV. 6, 47, 12. fg. 10, 47, 2. 131, 6. मुशर्माणः स्ववसः 6, 51, 11. 10, 92, 9. स इत्सुदानुः स्ववाँ सृतावाँ 6, 68, 5. Tvashṭar 3, 54, 12. Rbhv 4, 33, 8. Agni 5, 8, 2. 60, 1. Savitar 1, 35, 10. Wagen der Aṣvin 1, 118, 1.

स्वैवसु adj. der seine Güter hütet: श्रुस्माकं शर्म वनवत्स्वावसुः (स्ववसुः Padap.) RV. 5, 44, 7. Agni AV. 7, 50, 3, wo übrigens RV. स्ववसम् hat.

स्ववासिन् 1) adj.: श्रमदग्नेः स्ववासि N. eines Sāman Ind. St. 3, 217, a. — 2) f. °नी ein halb erwachsenes, noch im Hause des Vaters weilendes verheirathetes oder unverheirathetes Frauenzimmer AK. 2, 6, 1, 9 (nach der Lesart von ÇKDa.). H. 512, Schol. Spr. (II) 4438; vgl. सुवासिनी.

स्वविकथन adj. sich selbst lobend, prahlend R. 3, 4, 28.

स्वविग्रह m. der eigene Leib: रामदेवो ज्वधीत्यापः स्वयमेव स्वविग्रहम् so v. a. sich RĪĀA-TAR. 5, 240.

स्वैवियुत् adj. von selbst blitzend: श्रमपः RV. 5, 87, 8.

स्वविधि m. instr. °ना auf seine (ihre) Weise BULG. P. 5, 9, 16. auf die geeignete Weise VARĀH. BRH. S. 105, 8.

स्वविषय m. 1) das eigene Land, Heimath MBH. 4, 133. को वीरस्य मनस्विनः स्वविषयः को वा विदेशः स्मृतः Spr. (II) 1947. 2521. — 2) der

VII. Theil.

eigene Bereich, — Wirkungskreis: ते वागादयो देवाः स्वविषयद्योतनादे-वाः ÇĀM. zu BRH. ĀR. UP. S. 101.

स्वैवक्ति f. Aneignung: श्राग्निं न स्वैवक्तिर्भिक्षितारं वा वृषीमहे so v. a. ausschliesslich für uns RV. 10, 21, 1.

स्वैवञ्ज् adj. sich aneignend, für sich nehmend: स्वैवञ्जं हि वामद्विन्दन् प्रुष्वं RV. 10, 38, 5. — Vgl. स्वावञ्ज्.

स्ववृत्ति f. 1) der eigene Lebensunterhalt, die eigene Existenz MBH. 2, 1951. बभार चैतान्संज्ञातान्स्ववृत्त्या (so od. Bomb.) स्नेहविक्रवा so v. a. auf Kosten, — mit Hintansetzung des eigenen Lebens 1, 8350. KĀM. NĪRIS. 13, 50 (pl.). — 2) Selbstständigkeit, Unabhängigkeit: स्ववृत्तिर्भूषणां पुंसाम् Spr. (II) 2921.

स्वैवृष्टि adj. den Regen für sich behaltend RV. 1, 52, 5. 14.

स्वश m. pl. N. pr. eines Volkes BUANOUR, Intr. 362. wohl fehlerhaft für खश, wie schon B. vermuthet.

स्वशिरस् HARIV. 7429 fehlerhaft für स्वःशिरस्.

स्वैशोचिस् adj. von selbst strahlend RV. 6, 66, 6.

स्वैशन्द्र (स्व + शन्द्र) adj. von selbst schimmernd RV. 1, 52, 9.

स्वशूडामणि m. das Diadem des Himmels BULG. P. 3, 15, 39.

स्वश्लाघा f. Selbstlob; श्रस्वश्लाघय adj. kein Selbstlob enthaltend: श्रस्वश्लाघान्यनिन्दता aufzulösen in श्रस्वश्लाघता und श्रनन्यनिन्दता H. 68.

स्वैश्य adj. P. 6, 2, 119, Schol. gute Rosse habend, wohlberitten, wohlbespannt RV. 1, 84, 6. 125, 2. 4, 2, 4. 4, 8. 29, 2. 42, 5. Wagen 1, 117, 2. 4, 45, 7. सौवश्यं यो वनवत्स्वश्र्यः der mit guten Rossen das Rennen gewinnt 6, 33, 1. die Marut 7, 56, 1. Aṣvin 68, 1. 69, 3. Sindhu 10, 75, 8. — Vgl. सौवश्य fgg.

स्वश्र्यु (von स्वश्र्य) adj. sich als Renner zu zeigen begierig RV. 8, 45, 7.

स्वश्रिय s. स्वश्र्य.

स्वैश्र्य (von स्वश्र्य) n. gute Rosszucht, Besitz trefflicher Rosse; Reitkunst, Fahrkunst RV. 1, 93, 2. 162, 22. 180, 9. 2, 1, 5. 3, 26, 3. 55, 8. 9, 65, 17. 10, 113, 10. Aṣv. ÇA. 10, 8, 4. वरुस्वा मु स्वश्र्यम् so v. a. zeige deine Kunst als Rosselenker RV. 8, 26, 23. स्वैश्रिय TS. 3, 5, 5, 3. — Vgl. सौवश्य.

स्वःशिरस् adj. dessen Haupt der Himmel ist HARIV. 7429 nach der Lesart der neueren Ausg.

स्वैष्ट्र adj. mit gutem Stachel bewaffnet RV. 10, 42, 5.

स्वसंयुक्त adj. mit ihm selbst verbunden SĀH. D. 11, 2.

1. स्वसंविद् f. die Erkenntniss des eigenen d. i. wahren Wesens BULG. P. 1, 13, 33.

2. स्वसंविद् adj. der sich nur selbst erkennt BULG. P. 10, 16, 46. = श्रगोचर Comm.

स्वसंवृत adj. auf seiner Hut seiend M. 7, 104. vielleicht fehlerhaft für सुसंवृत.

स्वसंवेदन n. eine aus sich selbst geschöpfte Erkenntniss HER. JOGAÇ. 1, 4. WASSILJEV 295. 310. fg. 323. 332.

स्वसंवेद्य adj. nur der eigenen Person verständlich RĪĀA-TAR. 5, 366. DAÇAK. 63, 9. PAÑĀR. 4, 4, 5.

स्वसंकिता f. das Verbundensein mit sich so v. a. das Fürsichstehen, Alleinsein Ind. St. 4, 137.

स्वसदृश adj. (f. श्र) der eigenen Person ähnlich, — entsprechend: स-